

§§ 69 og 70. Ulovligt Fiskeri begaaes dels, naar Nogen fisker i Bunde eller paa Steder, hvor han ikke har nogen Ret til at drive Fiskeri, dels naar Nogen ved at drive Fiskeri i Bunde, hvor han isvrigt er fiskeberettiget, udøver det paa en Maade, som strider mod Lovens Forskrift, eller paa en Tid eller et Sted, hvor det i Loven er forbudt. Det er indlysende, at der herefter under Begrebet ulovligt Fiskeri falder Overtrædelser af meget forskjellig Art.

Svad Udøvelsen af Fiskeri i Bunde, hvor man ikke er fiskeriberegtiget, angaar, da maa fastholdes den tidligere udviklede Forskjel mellem de ferste Bunderes og Havgebetets Retstillings i Almindelighed og den deraf betingede Forskjel i Borgernes Berettigelse til deres Brug. De ferste Bunde ere undergivne den private Ejendomsret; Ketten til at fiske i dem er en privatretlig Besøelse, hvis Krænkelse er et egentligt Ejendomsindgreb, der efter Omstændighederne kan blive Tyveri. Det samme gjaelder med Hensyn til de enkelte Dele af Havgebetet, der undtagelsesvis ere den private Ejendomsret undergivne. Ordentligvis er Havet imidlertid ikke undergivet den private Raadighed; Ketten til at bruge det til Fiskeri har et offentligretligt Grundlag, og Indgreb i en saadan Ret falder derfor udenfor Ejendomsforbrydelsens Klasse og bliver nærmest at anse som Indgreb i Næringsretigheder eller deslige.

I de den private Ejendomsraadighed undergivne Bunde kan det vistnok siges, at saavel Bundet som de deri værende Fiske ere i vedkommende Ejers Besiddelse. Et Indgreb i denne Besiddelse ved en ulovlig Bemægtigelse af Fiskene kan imidlertid næppe karakteriseres som Tyveri, undtagen hvor Besiddelsen er en saadan, at Fiskene i egentlig Forstand ere i Vedkommendes Vold, hvad de kun ere, naar de ikke vilkaerlig kunne udbringe sig den Naagjældendes Raadighed og Ejendomsret ved at forlade hans Territorium. Et løsgaaende tamt Husdyr kan ganske vist ogsaa ofte vilkaerlig udbringe sig sin Herres Raadighed ved at forlade hans Territorium, men det underdrager sig ikke derved hans Ejendomsret, hvilken i Almindelighed vil kunne godtgjøres ved det paa-gjældende Dyr's Farve eller andre Særkjender, der gjøre Identiteten uskridig; naar derimod Fiskene svømmer ud af en Ejers Fiskevand ind i Naboens, da er derved den Fjertes Ejendomsret over den falden bort, foruden at det selvsjælgelig vilde komme til at staa som en ganske sjælden Undtagelse, hvis det skulde lykkes at bevise Identiteten. Denne Ejendommelighed ved Ejendomsretten over Fiskene influer paa Betydningen af den faktiske Besiddelse, saa at en Krænkelse af denne, der isvrigt har Tyveriets Særkjende, ikke bliver noget egentligt Tyveri, men en meget mindre strafbar Forseelse. Tyveri bliver det uberettigede Fiskeri kun, naar Forholdet er et saadant, at Fiskene ikke ved en vilkaerlig Stedforandring kunne bevirke et Ejerliste, altsaa naar uberettiget Fiskeri drives i anden Mand's Fiskevand, der hverken har Afløb eller Tilløb, hvorigjennem Fiskene kunne svømme bort fra Vedkommendes Glemærker, og endnu mere naar det bestaar i Bemægtigelse af Fisk i anden Mand's Dyttefab, Udflæknings- eller Fredningsbasin og desl. (§ 70); jfr. her uberettiget Sagt i indelukket Dyrehave.

Det er en Selvfølge, at der ved „anden Mand's“ Fiskevand menes et Fiskevand, som er i en Andens Besiddelse, ikke blot i en Andens Eje, saa at Brugeren, der ikke er Ejer, lige saa vel beskyttes som den Ejer, der tillige bruger Bundet. Straffen bliver selvsjælgelig at bestemme efter almindelig borgerlig Straffelovs Kapitel 23.

Uderettiget Fiskeri i andre private Bunde, i hvilke Fiskene kunne svømme fra en Ejers Lob til en anden, eller hvorfra de uhindret kunne gaa ud i det frie Hav, f. Ex. Bandleb, sælles Søer o. s. v., maa vel for Udøveren medføre Straffelyd, men er baade i og for sig og i den almindelige Mening en mindre graverende Forseelse, der formentlig rettest anses med Bøder, i Lighed med hvad Lovgivningen bestemmer om ulovlig Sagt i Almindelighed. — De saaledes foreslaaede Straffebestemmelser for uberettiget Fiskeri ere i Overensstemmelse med den nugjældende Retsspraxis, jfr. hvad der er bemærket i Bilag I til Udvalgets Protokol, S. 7.

Foraauidt der i Bunde, der ikke ere Nogens private Raadighed undergivne, altsaa Havet med dets Forgøinger, maatte paa enkelte Støp tilkomme Nogen Eneret enten til Fiskeri i Almindelighed eller til en enkelt Art af Fiskeri f. Ex. Malegaardsfiskeri, Bundgarnsfiskeri, Lagefiskeri, maa Indgreb heri fra anden Mand's Side formentlig passende medføre Bødestraf, og med samme Straf ville Overtrædelser af Lovgivningens Forskrifter om Udøvelsesmaaden, Tid og Sted for Fiske-rierne, der ere rene Politiforskrifter, være at belægge.

I § 69 indeholdes Hovedbestemmelsen om Bødestrafpen, der saaledes bliver den almindelige Straf for Overtrædelse af Fiskeriloven. Bøderne ere fastsatte til fra 10 til 400 Kroner; det kan formentlig ikke nytte at idømme Bøder under 10 Kroner under almindelige Forhold, og dersom der i særegne Tilfælde maatte være Tøje til at afgjøre Sagen paa lempeligere Vilkaar, vil det i de Tilfælde, hvor Sagen anlægges af det Offentlige, ordentligvis staa i Domme-rens Magt at gjøre dette isølge Loven for Politiet udenfor Kjøbenhavn af 4de Febr. 1871 § 14 og Lov for Kjøbenhavn af 11te Febr. 1863 § 17. At Bøderne kunne stige til 400 Kroner, vil ikke findes for højt, naar henses til, at der kan foresalde meget betydelige Overtrædelser, at Straffe-